

[Lars P. Jensen.]

hvordan denne lovgivning vil blive ændret før foråret. Den højtærede finansminister nævner toldloven, hvis satser sættes ned pr. 1. juli 1960; ministeren nævner dernæst forårets pristalsregulering vedrørende lønninger, pensioner og sociale ydelser og endelig forsvarsudgifterne. Det er nogle af de problemer, som den højtærede finansminister nævner som ukendte faktorer.

Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at det må være et centralt punkt i den økonomiske politik at modvirke tendenser til for stærk stigning i efterspørgslen, der, som ministeren siger, kan bringe valutaen eller stabiliteten i pris- og omkostningsniveauet i fare og dermed få indflydelse på beskæftigelsen. Eksperimenter i den retning vil vi ikke være med til; beskæftigelsen er for os aldeles afgørende. Vi ved heller ikke, hvilke valutavisninger Danmarks indtræden i de syv vil få, hvor meget mere valuta ophævelsen af importrestriktioner vil kræve, hvordan bytteforholdet vil udvikle sig, og hvordan priserne på de råvarer, vi skal købe, vil udvikle sig. Derfor er vi i mit parti helt enige i den betragtning, at det er for tidligt at tage stilling til skattelettelser. Først til foråret, når udviklingen bedre kan overskues, bliver disse spørgsmål efter vor opfattelse aktuelle. Når vi kommer dertil, er jeg sikker på, at vore ønsker om skattelettelser ikke har samme retning som oppositionens.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale finanslovsforslaget.

Anders Andersen: Jeg skal på mit partis vegne fremsætte nogle bemærkninger til det fremsatte forslag til finanslov for året 1960-61. Det er jo sådan, at i finanslovdebatten mødes i nogen grad fortid og fremtid. Man vurderer den tid, der er forløbet, baggrunden herfor og årsagerne til, at udviklingen netop blev, som den blev. Det er ud fra disse forhold og denne vurdering, vi skal søge at danne os et skøn over den fremtidige udvikling.

Statens finanser tilrettelægges for en periode, hvis afslutning ligger 1½ år ude i fremtiden. I den højtærede finansministers fremsættelsestale forrige tirsdag indgik da også en række betragtninger over statsregnskabet for 1958-59 og over budgettet for indeværende finansår foruden over selve forslaget for det kommende finansår, 1960-61.

Det vil jo være vanskeligt, især i skyggen af de forskellige markedsdannelser, at diskutere en lov, der som finansloven griber langt ind i de enkelte erhvervs, ja, vi kan vel sige i hele vort samfunds udvikling, uden at den ses på baggrund af og i sammenhæng med det, som foregår ude i verden, og som på en eller anden måde også vil få virkninger herhjemme.

Den udvikling, der er i gang, vil stille meget store krav til erhvervenes omstillingsevne, til deres evne til at finde nye veje. Jeg skal ikke her gå ind i en nærmere diskussion om de forskellige markedsplaner eller om de meget store vanskeligheder, som den spaltning, der nu så stærkt toner frem i Europa, vil berede vore eksporterhverv. Jeg skal blot fremhæve, at det må være vor opgave også gennem finansloven og dermed gennem skattepolitikken at skabe den ramme, som sikrer vore erhverv de bedst mulige betingelser, så de kan leve op til de krav og følge med i de omstillinger, som den kommende tid vil kræve.

På denne baggrund må vi i særlig grad dele den højtærede finansministers glæde over den gunstige udvikling, som det sidste par år har bragt os. Den betydelige valutafremgang, som siden nytår har øget vor valutabeholdning med 500 mill. kr., har jo betydet, at den samlede valutabeholdning nu er over 1 600 mill. kr. Jeg er ganske enig med den højtærede finansminister i, at man ikke her kan se bort fra den meget væsentlige rolle, som forbedringen i bytteforholdet har spillet for denne valutafremgang; men det gør i og for sig ikke fremgangen mindre velkommen, at den er kommet som et resultat af en udvikling, Danmark ingen indflydelse, eller vi kan vel sige meget